

Forfatter: Hauch, Carsten

Titel: Udrag fra En polsk Familie

Citation: Hauch, Carsten: "En polsk Familie: 1-2. - 1926", i Hauch, Carsten: *En polsk Familie: 1-2. - 1926*, udg. af POUL SCHJÆRFF, 1926-29, s. 184. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-hauch01val-shoot-idm140529613411520/facsimile.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: En polsk Familie: 1-2. - 1926

sten sværmerisk lid funkede i hans Øine, »vel den, der seer Undergangen for Øie, og dog troer paa Opstandelsen, thi kun dit Haab og dit Hiertes Troskab frelser dig fra Døden! Om denne Troskab taler alt den trækkende Vagtel og Svalen, der flyver fra Syd, for at gjenfinde sin Rede, og Lærken, der stiger, naar Morgenrøden viser den sin dugbesprængte Rose, om den tale selv Midnattens Verdner, naar de hænge, lig unge Bier, der ville sværme, om den store Melkevei; om den taler ogsaa Maanen, naar den nærmer sig til Morgenstiernen, for at hviske den et hemmeligt Ord i Øret, hvorved dens Straaler blinke stærkere. Ja, havde ikke disse Verdner den evige Troskabsdrift i deres Hierter, hvorledes kunde de da vandre saa roligt, og blinke saa trygt med deres lyse Øine; vel Eder da, I, som troe, thi sandelig I ere bedre, end alle disse, og I skulle fuldbringe en Bane, der er lysere, end deres, og kun den Tvivlende skal blegne og vakle og forvildes paa sin Veil«

Da denne Tale var endt, hørtes der Toner, der, for Adalberts Øren, klang, som halvundertrykte Krigsraab. Havde Munken derpaa igjen hævet sin Røst, for at benytte denne Stemning, da var rimeligviis Stormen allerede den Gang udbrudt, men han gjorde det ikke, og forlod stille Talerstolen, hvorefter det blev taust igjen.

Da Adalbert kom hjem, var han meget tankefuld, tilsidst, efter en lang Taushed, rakte han Bonaventura Haanden og sagde: »Jeg seer, at jeg kun har Valget imellem min Fader og mit Land, og jeg vælger det sidste.« — »Saa vær velkommen iblandt os,« svarede Bonaventura, og trykkede ham til sit Bryst. Kort efter kom ogsaa Czernim og adskillige Mænd, som Adalbert ikke kiendte, og for hvilke han blev foreslået, som et nyt Medlem af deres Selskab; de Fremmede gik imidlertid snart igjen, og Bonaventura fulgte deres Exempel. Adalbert blev derimod hjemme,